

нямат нито оригиналите, нито другите преводи, за да мога да сравня и да имам по-ясна представа. Все пак мисля, че тя може да бъде много полезна като преводачка и би трябвало нашите хора да се възползват от добрата ѝ воля.

Разбира се, най-добре би било, особено при превеждане на поезия, ако тя би могла да работи заедно с авторите! – Дано в бъдеще да се създадат такива условия!

Лалю Ганчев,²⁴ когото видях само веднъж накратко в София, ми каза, че шведките искали да им се даде консултант, и изглежда, че досега още нищо не са направили, въпреки че аз поработих доста с тях през 15-те варненски дни миналата година.

Но, изглежда, че по-солидна покана са имали от СССР, защото бях получила от там едно писмо от едната, а и другата щеше да отива.

Тази година пролетта в Хисаря позакъсня. Лани по това време бяха нацъфтели храстите, бадемите. Но все пак, разбира се, времето си беше тук по-меко от софийското и главно без мъгли.

Аз поработих през този месец: преведох десетина стихотворения за полската антология и написах няколко мои. – Грехота е да ви отнемам от скъпото време във Франция, но понеже ще ходите в Париж, решавам се да ви изпратя един „Парижки триптих“ – и може-би още две-три други стихотворения, да ги видите. – Много лошо ги преписах, защото не нося тук моята машинка, а на чуждата, с която си послужих, не съм свикнала, пък и доста раздрънкана е...

Писмото ми е готово, но няма да го изпратя от тук, а със самолет от София, където ще се завърнем навярно в петък или събота, 18 т.м.

Поздравете, моля, Муза Разколникова,²⁵ на която благодаря за хубавите чувства, запазила от България и нашето познанство, и г-ца Бернем, с която бих искала да се запозная и на която благодаря за хубавите преводи.